

115. koncertní sezóna

Koncert 05.11.2017 • účinkující a skladatelé

Kladenský symfonický orchestr

Kladenský symfonický orchestr, člen České asociace neprofesionálních komorních a symfonických těles, člen evropské a světové federace orchestrů, vstoupil v roce 2017 do své 115. koncertní sezóny. Vedení orchestru kvalitními dirigenty (Hynek Kubát, žák Antonína Dvořáka, Vašatovci, Jan Snítíl, Vítězslav Podrazil, Jiří Mikula, Martin Klepetko, Adolf Melichar, Zbyněk Müller, Vlastimil Mareš, Karel Procházka) je společným znakem jeho historie i současnosti. V současné době jsou stálými dirigenty orchestru Karel Procházka a Vlastimil Mareš. S tělesem vystupovali vedle vlastních členů i osobnosti velkého hudebního světa (František Ondříček, Jaroslav Kocián, Ema Destinová, Václav Snítíl, Jaroslav Svěcený, Ivan Ženatý, Jiří Panocha, Pavel Zejfart, Daniel Veis, Jiří Hubička, Miloš Bok, Václav Hudeček, Jiří Bárta, Kazuko Nagatomi a další). Dramaturgie orchestru vychází z české tvorby, zastoupené především obdobím klasicismu a novoromantismu. Nejhranější jsou díla Antonína Dvořáka, prováděny jsou i skladby Mendelssohna, Brahmse, Čajkovského, Griega, Musorgského, Skrjabinina, Suka a dalších skladatelů. Orchester stál u zrodu projektu Antonín Dvořák a náš kraj, účinkoval na zámku v Třešti (Mezinárodní vědecká konference), vystupoval na Národních festivalech v Písku a ve Slaném. Zahraniční kontakty navázal v roce 1988, kdy přijal pozvání na Orchesterální seminář v Bad Alexandersbadu, který vyvrcholil koncertem v Selbu, na kterém byla mj. provedena Dvořákova Symfonie č. 8 G dur Anglická. V příštím roce přišlo pozvání z Mnichova na Mezinárodní festival neprofesionálních orchestrů. V roce 1990 začala spolupráce a výměnné koncerty s Wandsbeker Sinfonieorchester z německého Hamburku, která trvá doposud, když prvé setkání muzikantů z obou orchestrů proběhlo již na Orchesterálním semináři v Bad Alexandersbadu v roce 1988. Orchester hrál ve Francii (1992) a kontakty navázal (2000 – 2002) s Wansworth Symphony Orchestra z Velké Británie. V roce 2007 byl orchestr zastoupen při provedení Dvořákova oratoria Stabat Mater v mezinárodně obsazeném orchestru v rámci Národního festivalu neprofesionálních komorních a symfonických těles na koncertech v České republice a v Německu (Teplíce, Freital, Ústí nad Labem, Dresden) a v roce 2008 byl zastoupen v obdobném mezinárodním projektu, tentokrát při provedení Symfonie č. 1 c moll Johannese Brahmse a Slovanského tance č. 1 C dur Antonína Dvořáka (koncerty – Ústí nad Labem, Teplíce, Dresden). V roce 2010 to byl mezinárodní projekt Dvořák 2010 a koncerty v Ústí nad Labem a v Drážďanech, na nichž zazněla Symfonie č. 9 e moll Z Nového světa Antonína Dvořáka a Symfonie D dur Lovecká Karla Stamice. V lednu 2011 přišlo opět pozvání do Hamburku; Kladenský symfonický orchestr byl zastoupen při provedení dvou koncertů s Wandsbeker Sinfonie Orchester a Ensemble Felix Kopenhagen z Kodaně v Dánsku. Na koncertech zazněly skladby – Niels W. Gade: Nachklänge von Ossian; Carl Nielsen: Aladdin – Suite, Richard Wagner: Siegfried – Idyll; Janet Albright: Koncert für 3 Violoncelli und Orchester. Poslední setkání s Wandsbeker Sinfonieorchester proběhlo v Hamburku v říjnu 2017. V roce 2015 byla obnovena spolupráce s Jeanem Dubois, která započala před mnoha lety, francouzským skladatelem, zpěvákem, klavíristou a kytaristou, při provedení jeho skladeb za doprovodu Kladenského symfonického orchestru.

Karel Procházka • *1974 • dirigent

Karel Procházka získal první hudební vzdělání na LŠU v Kladně v oborech violoncello a zpěv. Od roku 1989 je členem Kladenského symfonického orchestru a od roku 2007 jedním z jeho dirigentů. V letech 1990 – 2004 byl členem a sólistou kladenského pěveckého sboru Schola cantorum Sanctae Caeciliae, u jehož sbormistra Jána Čambála studoval zpěv. V roce 2003 absolvoval na Pedf UK Praha a Týnské vyšší odborné škole v oboru Sborníctví chrámové hudby, v roce 2010 na katedře Hudební vědy FF UK Praha. Od roku 1998 působí jako sbormistr a umělecký vedoucí pěveckého sboru Chorus Carolinus Kladno. S ním především uvádí v obnovených premiérách skladby chrámového hudebního archivu ve Smečně. Několik let se věnuje intenzivní badatelské činnosti, zejména dílu českého skladatele patera Františka Mensiho (1753 – 1829), za což obdržel cenu rektora Karlovy univerzity za vědecký přínos. Účastní se aktivně řady mistrovských pěveckých kurzů a jako tenorista spolupracuje s řadou hudebních souborů – Harmonia delectabilis Lukáše Vendla, Ritornello Michaela Pospíšila, Ensemble Inégal Adama Viktory, Kühnova smíšeného sboru Marka Vorlíčka, Musica Florea Marka Štryncla. Je autorem několika duchovních skladeb (Requiem, Te Deum, Dixit Dominus, offertoria, příležitostné skladby, koledy) a písňových textů – zejména vánočních.

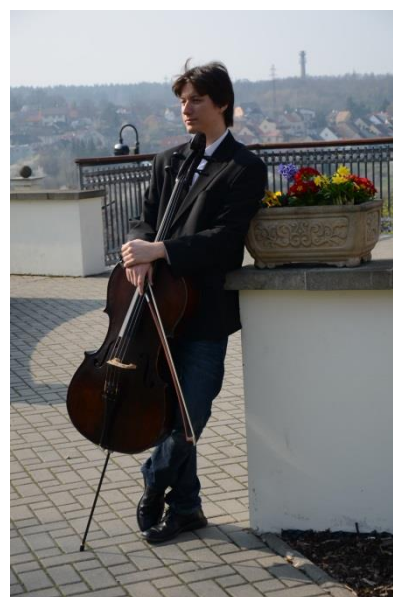
Vlastimil Mareš • * 1957 • dirigent

Vlastimil Mareš se s orchestrem setkal poprvé v roce 1996 a od roku 1998 s ním spolupracuje dodnes. Dirigoval jako soukromý žák mistra Libora Peška. Tuto nabídku dostal při jejich společném vystoupení s Liverpoolskou filharmonií. Dirigoval zejména orchestr v Českých Budějovicích a Plzeňskou filharmonií. Jako dirigent byl pozván ke spolupráci na projektu festivalu Ameropa založeném na kooperaci hudebníků Ameriky a Evropy. Prof. doc. Vlastimil Mareš je děkanem a profesorem Hudební fakulty Akademie múzických umění v Praze. Je znám především jako vynikající klarinetista. Tento obor studoval ve třídě prof. J. Hlaváče na Plzeňské konzervatoři. Po absolvování Akademie múzických umění v Praze se stal 1. klarinetistou Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK, členem Pražského dechového kvinteta, uznávaným sólistou. Své mimořádné hudební nadání prokázal na mezinárodních soutěžích, kde získal vesměs 1. ceny – např. Concertino Praga, soutěž K. Kurpinského v Polsku, Markneukirchen v Německu, Pražské jaro. S velkým úspěchem pro něj skončily soutěže v Paříži, Římě, kde postoupil do úzkého čtyřčlenného finále. Jeho nahrávky jsou dnes velmi vyhledávané a uznávané doma i v zahraničí (CD rok 96 v Paříži, Gramy Asia 97 - Soul, Gramy classic 93 – Praha). Jako sólista vystoupil na pódiích mnoha zemí včetně USA, Japonska i Anglie.

Miroslav Domanja • * 1989 • sólista violoncello

Narodil se 27.06.1989 v Rakovníku. Na violoncello hraje od 6 let. Začínal na ZUŠ Rakovník, kde studoval převážně u MgA. Petra Soukupa. Po dokončení Gymnázia Zikmunda Wintera v Rakovníku nastoupil na Konzervatoř Plzeň do třídy prof. Mikaela Ericssona, v posledním ročníku studoval ve třídě prof. Sergeje Kalyanova a studium ukončil v roce 2014. Na absolventském koncertu zahrál mimo jiné první větu Dvořákova Koncertu h moll pro violoncello a orchestr, celý koncert si zahrál na podzim roku 2014 s Kladenským symfonickým orchestrem. Účastnil se několika soutěží, na kterých získal: 2. místo v krajském kole soutěže základních uměleckých škol v sólové hře v roce 2005, 1. místo v krajském kole soutěže základních uměleckých škol v komorní hře v roce 2007 a 3. místo v celostátním (ústředním) kole soutěže základních uměleckých škol v sólové hře v roce 2008. V roce 2009 se účastnil projektu mezinárodního mládežnického orchestru The Young Soundforum of Central Europe. V roce 2012 vystupoval s výběrovým souborem Konzervatoře Plzeň na Smetanovských dnech a na pražském Žižkově. Je členem Rakovnického komorního orchestru a Kladenského symfonického orchestru. S Kladenským symfonickým orchestrem vystupuje také jako sólista • 30.11.2013 Antonín Dvořák: Klid lesa, Rondo • 09.11.2014 Antonín Dvořák: Koncert h moll pro violoncello a orchestr • 06.11.2016 Joseph Haydn: Koncert č. 1 Cdur pro violoncello a orchestr • 05.11.2017 Max Bruch: Kol Nidrei.

Max Bruch • 06.01.1838 Kolín nad Rýnem – 20.10.1920 Friedenau • skladatel

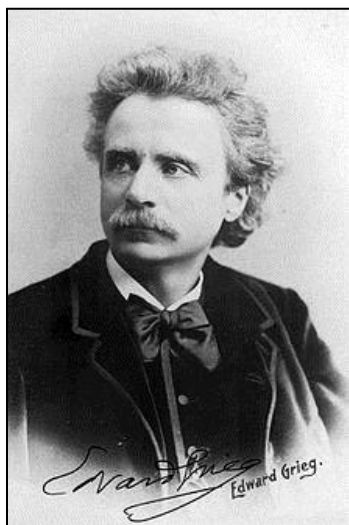
Bruch byl důležitou postavou v hudebním životě Německa 19. století coby dirigent a skladatel. Dnes je známý převážně díky svému melodickému houslovému koncertu, ale napsal také množství sborových skladeb a několik oper. Je rovněž autorem řady drobnějších skladeb pro sólový nástroj a orchestr. Napsal také tři symfonie. Byl konzervativní povahy a přesvědčení, že hudba musí být melodická a přístupná. Vehementně se bránil novátorství svých současníků Richarda Strausse a Maxe Regera. První hudební vzdělání mu dala matka. Projevoval se jako zázračné dítě a bylo mu teprve čtrnáct, když měla premiéru jeho první symfonie. Po studiích ve Frankfurtu se vrátil do Kolína, kde vyučoval a postupně se prosazoval jako skladatel a dirigent. Následovala různá angažmá, mj. u Liverpoolské filharmonie, než zakotvil jako profesor Akademie v Berlíně roku 1891. Bruchův jednoznačně romantický idiom tkví v minulosti, zvláště v porovnání s jeho mladšími současníky. Ale měl nepochybně dar melodie a jeho nejlepší díla – Symfonie č. 3 a slavný Houslový koncert – dohánějí v kráse to, co snad postrádají na hloubce.

Kol Nidrei, op. 47 • Jednovětá kompozice pro violoncello a orchestr byla zkomponována pro Liverpoolskou filharmonii a tamního violoncellistu Roberta Hausmanna. Skladba vychází ze dvou melodií židovského původu. Prvá

je z modlitby přednášené v průběhu bohoslužby o svátku Jom kipur (Den smíření). Druhá melodie je ze souboru synagogálních melodií zpěváka Izáka Nathana, k nimž texty pořídil ve své známé sbírce Hebrejské melodie Lord Byron. Skladatel obě melodie různě variuje, místy se snaží napodobit stylizaci sólového violoncella způsob liturgického zpěvu v synagoze. Věrně svému absolutnímu vidění hudby, uplatnil tyto podněty jako jisté kořeny pro hudební vyjádření, rozhodně nepomýšlel na jakoukoliv ideologii. Uchvátila ho čistě hudební krása melodií a chtěl je prostě šířit.

Edvard Grieg • 15.06.1843 Bergen – 04.09.1907 • Bergen

Edvard Grieg je bezpochyby největším norským skladatelem. Spolu s Jeanem Sibeliem a Carlem Nielsenem se zasloužil o to, aby se severské země ocitly na hudební mapě. Grieg se narodil a většinu života prožil v Bergenu. Jeho matka byla inteligentní a kulturně zaměřená žena s velikým hudebním talentem a hudbu také profesionálně učila. Na klavír učila Edvarda hrát již od jeho šesti let, navíc se u Griegů scházela hudbymilovná společnost, a tak se již od brzkého dětství Grieg seznamoval s hudbou Mozarta či Chopina. Grieg studoval na konzervatoři v německém Lipsku a později u dánského skladatele Nielse W. Gadeho. Založil spolek Euteripe pro pěstování skandinávské hudby. Výzkum norského folkloru a spolupráce s norskými literáty mu pomohly vytvořit neomylně národní styl. Spolupracoval s Henrikem Ibsenem. Bezmezně miloval norskou přírodu. Byl velkým vlastencem a republikánem. Lépe se cítil v malých formách, složil mnoho písní, klavírních kusů a komorních děl. Všechny svoje skladby dokázal koncertně zahrát a dirigovat. Mezi jeho klíčová díla patří deset svazků Lyrických kusů pro klavír, Cyklus písní Haugtussa, který patří k mnoha dílům, které věnoval své ženě, zpěvačce Nině, Suita Za časů Holbergových, původně zkomponovaná pro klavír, dnes ale známější ve své instrumentované verzi. Ke Griegovým nejhranějším dílům patří Klavírní koncert a moll. Grieg všechny svoje skladby dokázal koncertně zahrát a dirigovat. Některé jeho skladby jsou dnes velice často hrány, například Ve sluji Krále hor nebo Ráno ze Suity Peer Gynt, a řadí se do zlatého fondu klasické hudby. Největší oblibu si Grieg získal u Norů, kteří

ho velice uznávali, a také jim byla jeho hudba nejbližší. Když v roce 1970 zemřel, jeho pohřbu se zúčastnily tisíce lidí. Dnes je jeho popel, společně s popelem jeho ženy, uložen ve skále poblíž jeho domu. Také v českých zemích je Grieg velice ceněným skladatelem. V letech 1903 a 1906 řídil v Praze koncerty ze svých děl.

Sigurd Jorsalfar Suita, op. 56 • Tři orchestrální kusy (Předehra V královské síni, Intermezzo Sen Borghildy, Holdovací pochod) ze scénické hudby k dramatu Björnstjerna Björnsona, oslavující norského krále vládnoucího v letech 1103 – 1130.

Ludwig van Beethoven • 16.12.1770 Bonn • 26.03.1827 Vídeň

Německý hudební skladatel, největší postava, doslova ikona západní hudby, která zosobňuje oblíbenou představu umělce, jenž stranou společnosti překonává osobní tragédii, dosahuje svého cíle a stává se hrdinou. Sám se označoval jako Tondichter neboli básník tónů. Jeho hudba odrážela víru v převládajícího ducha individualismu tím, že v ní dominoval osobní výraz nad tradičními formami. Takto Beethoven razil cestu hudebnímu romantismu. Jeho hudba, vždy silně emociální, prochází všemi body citové škály od bezútěšné melancholie k nejradostnější slávě. Beethoven byl od počátku své kariéry prvním nezávislým a svobodným skladatelem. Svým odmítnutím podřídit se aristokratickým mecenášům vyznačil zásadní změnu role hudebníka, ze služebníka se stal samostatný kulturní arbit. Tak vytvořil model, o nějž usiloval téměř každý pozdější klasický hudebník.

Symfonie č. 3 Es dur Eroica, op. 55 • Symfonie je nazývána také hrdinská (Eroica). Skladba byla napsána pro Napoleona, když ještě vyhrával ve jméno Velké francouzské revoluce. Po Napoleonově korunovaci císařem a jeho následném dobývání Evropy Beethoven věnování zaškrtnal a napsal nové – Památce hrdinů. Symfonii nakonec daroval svému mecenáši, knížeti Josefu Františku Maxmiliánovi z Lobkovic.

***Kladenský symfonický orchestr přeje svému publiku
příjemný zbytek roku letošního
a všechno dobré v roce příštím.***

V Kladně dne 05.11.2017

